

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/591/2015
Identifikačné číslo spisu:	1212230975
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1212230975.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 46, IČO: 36 862 711, proti žalovanému J. T., bývajúcemu v A. zastúpenému advokátkou Mgr. Petrou Hrubovou, so sídlom v Ilave, Mierové námestie 13, o zaplatenie 609 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 58 C 314/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2013 sp.zn. 5 Co 96/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2013 sp.zn. 5 Co 96/2013
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. januára 2013, č.k. 31 Ro 2294/2012-34 odpor žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 5. decembra 2012 sp.zn. 31 Ro 2294/2012 odmietol. V odôvodnení uviedol, že platobný rozkaz bol žalovanému doručený 12. decembra 2012. Lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu bola stanovená na 15 dní od jeho doručenia (§ 172 ods. 1 O.s.p.), keď do tejto lehoty sa nezapočítava deň, kedy došlo ku skutočnosti určujúcej jej začiatok (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Dospel k záveru, že odpor bol podaný pošte na prepravu 28. decembra 2012, teda až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, pretože lehota na podanie odporu začala plynúť 13. decembra 2012 a uplynula 27. decembra 2012. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. marca 2013 sp.zn. 5 Co 96/2013 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Konštatoval, že postup súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor voči platobnému rozkazu bol správny, nakoľko odpor bol podaný orgánu, ktorý ho má povinnosť

doručiť (pošta) 28. decembra 2012, teda po zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že tvrdenie žalovaného že odpor podal včas 27. decembra 2012 príslušníkovi ZVJS z pohľadu dodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie odporu nemôže obstať, nakoľko ak má byť zákonom stanovená lehota na podanie odvolania (zrejme odporu) dodržaná, musí byť podanie odovzdané orgánu, ktorý ho má povinnosť doručiť. Skutočnosť, že sa žalovaný nachádza vo výkone väzby na tejto skutočnosti nič nemení. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré doplnil podaním doručeným okresnému súdu 30. júna 2015. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Namietal, že postupom súdov nižšej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu ako oneskorene podaný, hoci na takýto postup neboli splnené podmienky. Uviedol, že odvolanie odovzdal samostatnému referentovi - príslušníkovi ZVJS v zákonom stanovenej lehote (27. decembra 2012), pretože bol v tom čase vo väzbe, pričom súdu predložil ako dôkaz kópiu osobnej karty, v ktorej je uvedená skutočnosť o odovzdaní zásielky zaznamenaná. Poukázal na § 57 ods. 3 O.s.p. z ktorého možno vyvodiť, že orgánom s povinnosťou doručovať písomnosti je aj správa nápravno-výchovného zariadenia pre odsúdených. Postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že súd prvej inštancie pri odmietnutí odporu nevzal do úvahy ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p., ustálenú súdnu prax a osobitný režim doručovania pre osoby vo výkone trestu, pričom odvolací súd sa bez preskúmania veci, i napriek predloženým dôkazom o včasnom podaní odporu, bezdôvodne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie. Navrhoval, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1, § 239 O.s.p.

7. Za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy bolo dovolanie spôsobilé vyvolať sledovaný právny účinok pri vadách zmätočnosti (§ 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.), i keď jeho prípustnosť z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplyvala. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky niektorého z uznesení uvedených v § 239 O.s.p., preto prípustnosť dovolania žalovaného z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplyvala.

8. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že mu bolo odňaté právo konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), robí tak opodstatnene.

9. Žalovaný namietal vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ktorú videl v tom, že odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu ako oneskorene podaný, hoci na takýto postup neboli splnené podmienky. Odvolací súd sa bez preskúmania veci, i napriek predloženým dôkazom o včasnom podaní odporu, bezdôvodne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pričom súdy nižšej inštancie postupovali v rozpore s § 57 ods. 3 O.s.p.

10. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom išlo vtedy, ak súd v priebehu konania neumožnil účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Uvedená vada konania je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý súdny proces. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) išlo tiež vtedy, ak súd prvého stupňa odmietol odpor proti platobnému rozkazu podľa ustanovenia § 174 ods. 3 písm. a/ O.s.p., hoci procesné predpoklady pre to neboli dané (viď rozhodnutie uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 13/1999) a odvolací súd túto procesnú vadu konania neodstránil (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na námietku dovolateľa najvyšší súd skúmal, či obsah spisu opodstatňoval záver súdov, v zmysle ktorého boli splnené procesné predpoklady pre odmietnutie odporu.

11. Podľa § 174 ods. 3 písm. a/ O.s.p. platilo, že súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný oneskorene.

12. Podľa § 57 ods. 1 až 3 O.s.p. platilo, že do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Citované ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p. upravovalo zachovanie procesnej lehoty v prípadoch, ak bol úkon v rámci tejto lehoty urobený na súde resp. odovzdaný orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť. Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonával úkon viazaný lehotou, bol v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 O.s.p.), odvolací súd (§ 218 ods. 2 O.s.p.), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 O.s.p.), pošta, príslušný orgán nápravno-výchovného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod., čo je zrejme aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004).

13. V prejednávanej veci z hľadiska skutkového vychádzal odvolací súd z toho, že žalovaný podal odpor voči platobnému rozkazu na pošte 28. decembra 2012, pričom vyslovil záver, že podanie odporu príslušníkovi ZVJS z pohľadu dodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania (zrejme odporu) nemôže obstať, nakoľko na to, aby bola lehota zachovaná, je potrebné odovzdať podanie orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Skutočnosť, že sa žalovaný nachádzal vo výkone väzby na tejto skutočnosti nič nemení.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný sa v čase vydania a doručovania platobného rozkazu súdom prvej inštancie, ako aj v čase vydania a doručovania uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu nachádzal vo výkone väzby, a to v Ústave na výkon väzby, Chorvátska 5, Bratislava (viď. odpoveď na dopyt Ústrednej evidencie väzňov ZVJS SR na č.l. 27 spisu, doručenky pripojené k č.l. 30 a 34 spisu).

15. Postup odvolacieho súdu (keď potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu žalovaného ako oneskorene podaného) bez potrebného skúmania, či bol žalovaný v čase podania odporu vo výkone väzby, a či odovzdal v zákonom stanovenej lehote zásielku poverenému pracovníkovi daného zariadenia, bol v rozpore s ustanovením § 57 ods. 3 O.s.p., pretože, ak bola strana konania v čase vykonania úkonu vo výkone väzby, k zachovaniu lehoty došlo aj v tom v prípade, ak bol odovzdaný orgánu, ktorý ho mal povinnosť doručiť, t.j. poverenému pracovníkovi ústavu pre výkon väzby.

16. Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že záver odvolacieho súdu o oneskorenom podaní odporu žalovaného proti platobnému rozkazu bez potrebného (vyššie uvedeného) skúmania je predčasný, lebo doposiaľ nebolo preukázané splnenie predpokladov pre takýto procesný postup v prejednávanej veci. Preto ak odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu ako oneskorene podaného, bez toho, aby boli splnené podmienky na také rozhodnutie, odňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.)

17. V okolnostiach preskúmanavej veci dospel dovolací súd k záveru, že postup odvolacieho súdu vykazuje znaky relevantné z hľadiska namietanej vady zmätočnosti (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Rešpektujúc právne účinky podaného dovolania, ktoré v konaní nastali, dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

18. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.